

han ikke ville ulejlige Dansk Folkeparti. Det må jeg sige er en sjældent udvist imødekommethed og omtanke for Dansk Folkepartis velbefindende. Tak for det!

Men ved denne første behandling vil jeg alligevel gøre det klart også for finansministeren – hvis han ellers følger med i debatten heroppe fra talerstolen – at Dansk Folkeparti gerne vil ulejliges. Vi mener faktisk at have noget at byde på. Vi har konstruktive forslag og ideer, som vi faktisk mener kan skabe nogle forbedringer i regeringens finanslovsforslag.

Og hvorfor skulle finansministeren egentlig undlade at forhandle med Dansk Folkeparti? Ja, der kan vel være tre muligheder:

For det første fordi han ikke behøver Dansk Folkepartis stemmer, og hvis dét er begrundelsen, kan det selvsagt være rigtigt nok, men ret beset ved han det jo egentlig ikke endnu. Men hvis det er begrundelsen, er der jo sådan set heller ikke nogen grund til at forhandle med De Konservative, med Kristeligt Folkeparti eller med CD, for så kan regeringen jo sådan set nøjes med enten Venstre eller den yderste venstrefløj.

Den anden grund kan selvfølgelig være, at Dansk Folkeparti har meldt klart fra over for indholdet i regeringens finanslovsforslag, så klart, at finansministeren slet ikke kan se nogen grund til overhovedet at tale med Dansk Folkeparti om forslaget. Det kan dog heller ikke være begrundelsen i den her forbindelse, for tværtimod har Dansk Folkeparti jo søgt at fremhæve dét i forslaget, som vi faktisk er tilhængere af.

Jeg vil give nogle eksempler: at regeringen foreslår i finanslovsforslaget, at man vil nedsætte selskabsskatten, at man sætter større fokus på forskningsområdet, at man strammer skruen over for daghøjskolerne, og at man som et vedhæng til finanslovforhandlingerne erkender nødvendigheden af en arbejdsmarkedsreform, altså strukturreformer på arbejdsmarkedet – bare for at nævne nogle af områderne.

Så grund nummer to kan det jo sådan set heller ikke være.

Så er der selvfølgelig grund nummer tre, og det er nok i virkeligheden her, hunden ligger begravet, nemlig at der i det partitaktiske spil ikke er plads til Dansk Folkeparti ved forhandlingsbordet i Finansministeriet. For det kan selvfølgelig være lidt svært for regeringen at fastholde billedet af Dansk Folkeparti som et parti, som ikke er til noget og ikke vil noget, hvis man samtidig forhandler med selv samme

parti. Det er den eneste tilbageværende begrundelse.

Konklusionen er derfor, at Dansk Folkeparti gerne vil bruges og gerne vil forhandle; vi kommer gerne, hvis der bliver kaldt. Og hvis vores 13 mandater på baggrund af mere end en kvart million vælgere ikke er at finde blandt deltagerne i efterårets forhandlinger om meget vigtige spørgsmål for vort samfund, så står det efter dagens debat klart, at det ikke er en selvskabt situation for Dansk Folkeparti, men en situation, som regeringen med finansministeren i spidsen har ønsket at skabe.

Hvis regeringen mener noget med at ville forsøge at samle et så bredt flertal som muligt bag finansloven, bør der derimod sadles om. Det er ikke for sent, men det er alene op til regeringen selv at finde ud af det.

Finansloven skal selvfølgelig også ses i et bredere og længere perspektiv, der forpligter de borgerlige partier til at vise et alternativ til regeringen, et alternativ, som ved, hvad det vil, og et alternativ, som kan hænge sammen. Dette alternativ vil jeg gerne opfordre til bliver knæsat allerede her i efteråret.

Jeg vil derfor gerne benytte denne lejlighed til igen at opfordre de borgerlige partier til at samordne finanslovsspillene. Dette vil kunne medføre et usædvanlig stærkt tilbud til finansministeren om at få et finanslovsforslag vedtaget med en meget stor parlamentarisk dækning.

I forhold til det fremlagte finanslovsudspil fra regeringen vil jeg kort redegøre for, hvor Dansk Folkeparti ser de positive henholdsvis mindre positive ting i forslaget.

Som jeg nævnte for lidt siden, er vi naturligvis glade for forslaget om at nedsætte selskabsskatten fra 34 pct. til 32 pct. Vi mener, det er et helt rigtigt signal at sende til erhvervslivet, at det er på tide at se på de omkostninger, som er pålagt de erhverv, som skal sørge for, at vi overhovedet har råd til vores velfærdssamfund. Det er også rigtigt at bruge en del af provenuet fra pinsepakken til det. I det hele taget deltager vi meget gerne i at sætte større fokus på erhvervenes muligheder. Vi har desværre set, at danske virksomheders konkurrenceevne er blevet svækket på vigtige markeder, og at vi har tabt markedsandele. Det er en medvirkende årsag til den dårlige betalingsbalance, hvorfor initiativer, som vil lette omkostningerne for virksomhederne, naturligvis får vores fulde støtte.

Det gælder også for os om at lægge mere vægt på forskning. Det er vigtigt hele tiden at